

ABDIAS. JONAS 1. 2.

* pítí budou všickni národové ustavičné. Pítí pravím, a pozí-
 rati budou, až budou, jako by
 jejich nebylo. *
 17. Na hoře pak Sion bude vy-
 svobození, a bude svatá, a tak
 dědicíně držeti bude dům Jako-
 bův dědicívní svá. *
 18. I bude dům Jakobův oheň, a
 dům Jozefův plamen, dům pak
 Ezaú plevy, i rozpálí se na ně
 a sehlí je, aniž kdo pozůstane z
 domu Ezaú, nebo Hospodin mlu-
 vil. *
 19. A tak dědití budou v kraji-

PROROCTVÍ JONÁŠE PROROKA.

KAPITOLA 1.

Poaslání Jonáše od Boha do Ninive. 3.
 Nepoaslání Jonáše od Boha do Bo-
 žím dopuštěním moře zbouráho, 12. a on
 do něho uvřez.

I stalo se slovo Hospodinovo k
 Jonášovi synu * Amaty, řkouci:
 *^{11Kra1.14.26.}
 2. Vstaň, jdi do Ninive města to-
 ho velkého, a volej proti němu;
 neboť jest vstoupila nešlechtnost
 jejich před obličejí můj.
 3. Ale Jonáš vstal, aby utekl do
 Tarsu od tváří Hospodinovy. A
 přišed do Joppe, našel lodi, ana
 jde do Tarsu, a zaplativ od ní,
 vstoupil na ni, aby se plavil s
 nimi do Tarsu od tváří Hospodi-
 novy. *^{3Joz.19.46.}
 4. Ale Hospodin * vzbudil vítr veli-
 ký na moři. I stala se bouře veli-
 ká na moři, až se domnívali, že se
 lodi ztroskoce. *^{Mat.8.24. Sk.27.14. Mat.}
 5. A bojíce se plavci, volali * je-
 den každý k bohu svému, a vy-
 hazovali to, což měli na lodi, do
 moře, aby sobě tím polehčili. Jo-
 náš pak byl sešel k bokům lodi,
 a položiv se, spal tvrdě. *^{11Kra1.17.29.}
 6. Tedy přišed k němu správce
 lodi, řekl jemu: Což ty děláš, o-
 spaľeš? Vstaň, volej k Bohu své-
 mu. Snad ten Bůh rozpomena se
 na nás, a bychom nezahynuli.
 7. I řekl jeden k druhému: Podřte,
 vzrme losy, a bychom zvěděli, pro
 koho to zlé přišlo na nás. Tedy
 metali losy, a padl los na Jonáše.
 8. I řekl jemu: Pověz nám medle,
 pro koho toto zlé na nás? Jaký
 jest obchod tvůj, a odkud ideš? Z
 které jsi země a z kterého národu?

JONAS 2. 3. 4.

2. I modlil se Jonáš Hospodin
 Bohu svému v střevách té ryby,
 3. A řekl: Z * ssouzení svého vo-
 lal jsem k Hospodinovi, a ozval se
 mi; z břicha hrobu křičel jsem, a
 vyslyšel jsi hlas můj. *^{2.120.1.130.1.}
 4. Nebo jsi mne uvřhl do hlubiny,
 do prostřed moře, a řeka obkličila
 mne; všescka vinobití tvá i roz-
 vodnění tvá na mne se svalila.
 5. Byť jsem již řekl: Vyhnan
 jsem od očí tvých, ale ještěť po-
 hledim na tvůj svatý chrám.
 6. Obkličily mne vody až k duši,
 propast obkličila mne, tekno oto-
 čilo se okolo hlavy mé.
 7. Až k spodkům hor dostal jsem
 se, země závorami svými zafleha
 mi na věčnost. Ty jsi však vysvo-
 bodil od porušení život můj, ó
 Hospodine Bože můj.
 8. Když se svírala ve mně duše
 má, na Hospodina jsem se rozpo-
 minal, i přišla k lobě modlitba
 má do chrámu svatého tvého.
 9. Kteržj osťihajj marnostj pou-
 hých, dobroty Boží se zabývaji.
 10. Já pak s hiasem * dikčinení
 obětovají budu tobě; což jsem sli-
 bil, splním. Hojné vysvobození
 jest u Hospodina. *^{2.50.14.116.17.}
 11. Rozkázal pak byl Hospodin
 rybě té, i vyvrátia Jonáše na břeh.

KAPITOLA 4.

Jonášovo nemělé horlení 4. i potres-
 táni jeho od Boha pro ně.

I mrzelo to Jonáše velmi, a roz-
 pálen byl hněv jeho.
 2. Pročž modlil se Hospodinovi a
 řekl: Prosim, Hospodine, zďalž
 jsem tobo neřekl, když jsem ještě
 byl v zemi své? Protož jsem pospí-
 šil utéci do Tarsu; nebo jsem věděl,
 že * jsi ty Bůh milostivý a lítostivý,
 dlouhočkájící a hojný v milo-
 srdenství, a kterýž lítuješ zleho.
 3. Nyň tedy, ó Hospodine, * vez-
 mi, prosím, duši mou ode mne;
 nebo lépe o jest mi umřít nežli
 živo býti. *^{11Kra1.19.4. 9Job.7.16.}
 4. I řekl Hospodin: * Jest-liž to
 dobře, že tak horlíš? *^{9.8.}
 5. Nebo vyšel byl Jonáš z města,
 a seděl na východ proti městu, a
 udělav sobě tu boudu, seděl pod
 ní v stínu, ažby viděl, co se bude
 díti s tím městem.
 6. Přistrojil pak byl Hospodin
 Bůh břečťan, kterýž vyrostl nad
 Jonáše, aby zastěhoval hlavu jeho,
 a chránil ho před horkem. I ra-
 doval se Jonáš z toho břečťanu
 radostí velikou.
 7. V tom nazejtří v svítání na-
 strojil Bůh červa, kterýž ranil ten
 břečťan, tak že uschl.
 8. I stalo se, že když vzešlo slunce,
 nastrojil Bůh vítr východní žhouci,
 a bílo slunce * na hlavu Jonášovu,
 tak že umdlěval, a žádal sobě,
 aby umřel, řka: Lépeť mi jest
 umřít nežli živu býti. *^{2.121.6.}
 9. I řekl Bůh Jonášovi: * Jest-liž
 to dobře, že se tak hněváš pro ten
 břečťan? Kteržto řekl: An dobře
 jest, že se hněvám až na smrt. *^{9.4.}
 10. Jemuž řekl Hospodin: Ty
 lítuješ toho břečťanu, o němž jsi
 nepracoval, aniž jsi ho k zrostu
 přivedl, kterýž za jednu noc zrostl,
 a jedné noci zahynul,

KAPITOLA 3.

Poaslání Jonáše do Ninive podruhé. 3.
 Kazání jeho, 5. Pokání Ninivitských. 10.
 Boží smilování se nad nimi.

I stalo se slovo Hospodinovo k
 Jonášovi podruhé, řkouci:
 2. Vstaň, * jdi do Ninive města
 toho velkého, a kaž proti němu
 to, což já poroučím tobě. *^{3Joi.2.1.}
 3. Tedy vstav Jonáš, šel do Ni-
 ve podlé slova Hospodinova. (Bylo
 cesty tři dnů.)
 4. A jakž počal byl Jonáš jíti po
 městě cestou dne jednoho a vo-
 lat, pravě: Po čtyřidcti dnech
 Ninive vyvráceno bude.
 5. Tedy * uvěřili Ninivitsí Bohu,
 a vyhlásivše půst, oblékli se do ži-
 ně, od největšiu z nich až do nej-
 menšiu z nich. *^{Mat.12.41. 1Kra.11.28.}
 6. Nebo jakž došla ta řeč krále
 Ninivitského, vstav s trůnu svého,
 složil s sebe oděv svůj, a přioděv
 se žíní, seděl v popelě.
 7. A dal povolati a oznámiti v
 Ninive z usouzení královského i
 knížat svých, takto řka: Lidé i ho-
 vada, volové i ovce, neokoušejte
 ničeho, nepaste se, ani vody nepije.

KAPITOLA 2.

Pohlčení Jonáše od ryby, 2. modlitba
 jeho, 3. i chvělení Boha za vysvobození.
 11. Vyvržení Jonáše na břeh.

Nastrojil pak byl Hospodin rybu
 velikou, aby požřela Jonáše. I byl
 Jonáš * v střevách té ryby tři dni
 a tři noci. *^{Mat.12.40; 16.4.}

11. A já abych nelitoval Ninive města tak * velikého, v němž jest svou a levici svou, a dobytka *k.3.8. více nežli sto a dvacetit tisíc lidí, mnoho?

PROROCTVÍ MICHEÁŠE PROROKA.

KAPITOLA 1.

Proroctví o vyvrácení království Judského i Izraelského, 5. a ukázkami přičině toho.

Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Micheášovi * Morastickému za dnů Jotama, Achasa a Ezechiáše králi Judských, kteréž u vidění slyšel o Samari a Jeruzalému. *Jer.26,18.

2. Slyšte * všickni lidé napotád, pozoruj země, i což na ni jest, a necht' jest Panovník Hospodin proti vám svědkem, Panovník z chrámu svatosti své. *v.M.92,1.1z.1,2.

3. Nebo aj, * Hospodin vyjde z místa svého, a sstoupě, slápati bude po vysokostech země. *1z.28,21.

4. I * budou se roztrhováti, pod ním, a údolí se roztrhováti, tak jako vosk od ohně, a jako vody mající spád dolů, *2,97,8.

5. A to všecko pro Jákobovo zpronevěření, a pro hříchy domu Izraelského. Kdo jest přičina zpronevěření Jákobova? Zдали ne Samari? A kdo výstosi Judských? Zдали ne Jeruzalém?

6. Protož obrátím Samari v hromadu rumu, k štipení vinit, a svalím do údolí kamení její, i základy její odkryji.

7. A všechny rytiny její ztláčený budou, i všickni darové její ohněm spáleni, a všechny modly její obrátím v pustínu. Nebo ze * mzdy největší toho nashromáždila, protož se zase ke mzdě nevěstiči to navráti. *Oz.2,5,12.

8. Nad čímž kvíliti a naríkati budu, chodě svěcený a nahý, vydam se v naríkání jako drakové, a v kvílení jako mladé sovy,

9. Proto že zneuzívěla od ran svých, a že přišlo to až k Judovi, dopřáhlo až k bráně lidu mého, až do Jeruzaléma.

10. Neoznamujež v Gát, aniž hned plačte; v domě Ofra v práchu se váleji.

11. Ty, kteréž bydlíš v Safir, zajdi, obnaženou majíc hanbu. Nevyjdeš ta, kteréž bydlíš v Zaanan pro

bovým, zdali do těsna vehnán býti má duch Hospodinův? To-liž by skutkové jeho byli? * Zdaliz slova má nejsou dobrá tomu. *z.119,39. přímě chodí?

8. Včera byl lidem mým, již jako nepřítel povstává. Majíce o děv, plášt strnujete s těch, kteréž chodí bezpečné, vyhybajíce se bitvě.

9. Manželky * lidu mého vyháňte z domu rozkoši jejich, od dítek jejich odjímáte slávu mou na věky. *Mat.23,14.

10. Vstaníte a odejděte, neboť tato není sídlem pro nečistotu. Zíratí vás, a to ziračením jistým.

11. Jestliže za proroka se vydáváje a lež * mluvě Filců: Budu tobě prorokovati o vině aneb o nápoj opojujícím, takový byva prorokem lidu tohoto. *Jer.5,13.

12. Jistotně * zbrumě, Jákobe, docela, jistotně zhrumážilim ostátek Izraele, a seženu je v hromadu jako ovce v Bozra, jako stádo do prostřed ovčince jeho, i vzejde hluk od lidu. *Kl.11,36.

13. Vstoupí ten, kterýž prolomovali bude před nimi. Prolomí, a projdou bránu, a vyjdou skrze ni; ano i král jejich půjde před nimi, a Hospodin na spici jejich.

KAPITOLA 3.

Obvinění od Micheáše vrchnosti svetské i duchovní v Itú Judském a Izraelském, k obhájení jim pomst Božích.

P protož pravím: Slyštež * již přední Jákobovi, a vůdcové domu Izraelského: Zdaliz o vy nemáte povědomi býti soudů?

2. Nenávidí dobrého a milují zlé, sdirají s lidu kůži jejich, a maso jejich s kosti jejich.

3. A jedí maso lidu mého, a jejich rozlamují, a rozdělují jako do hrnce, a jako maso do koutliku.

4. Těchdy volati budou k Hospodinů, * a nevyšlouží jich, ale skryje tvář svou před nimi v ten čas, tak jakž oni vykonávali zlá předsevzeti svá. *1z.29,34.

5. Jaktó praví Hospodin o těch prorocích, kteréž v blud uvodí lid můj, a hrzycoce zuby svými, * vyhláší pokoj, a proti tomu, kdož by jim nic do úst nedal, válku vyzdvihnúji. *Ezech.13,10.nást.

6. A protož obrátí se vám vidění v noc, a předpovídání vaše v tmu;

nebo zaide slunce těm prorokům, a zatní se jim den.

7. I budou se hanbiti ti vidoucí, a styděti ti věšci, a zastrou bradu svou všickni napotád, proto že nebude žádné odpovědi Boží.

8. Ale já naplněn jsem silou Ducha Hospodinova, a soudem i udatností, abych oznámil Jákobovi zpronevěření jeho, a Izraelovi hřích jeho.

9. Slyštež již toto přední v domě Jákobově, a vůdcové domu Izraelského, kteréž v ošklivosti mají soud, a cočkoli jest pravého, převrazeji: 10. Každý vzdělává Sion vraždami, a Jeruzalém nepravostí.

11. Jehož * přední podlé darů soudí, a kneží jeho ze mzdy učí, a proroci jeho z peněz hádají, a však na Hospodina zpoléhají, říkajíce: Zdaliz Hospodina není u prostřed nás? Ne přijdeť na nás nic zlého. *Ezech.22,37. Sofon.3,8.

12. A protož * vaší příčinou Sion jako pole orán bude, a Jeruzalém v hromady obrázen bude, a hora domu toho v vysoké lesy. *Jer.31,1; 36,18.

KAPITOLA 4.

Proroctví o slávě království Kristova. 9. Služba k trpělivému anáškovi Babylonského vězení.

Ale stane se v * posledních dnech, že utvrzena bude hora domu Hospodinova na vrchu hor, a vyvýšena nad pahrbky, i pohrou se k ní národové. *1z.2,2.

2. A půjdou lidé mnozí, říkajíce: Podíť, a vstupme na horu Hospodinovu, totiž do domu Boha Jákobova, a bude nás vycouvatí cestám svým, i budeme choditi po stezkách jeho. Nebo z Siona vyjde zákon, a slovo Hospodinovo * z Jeruzaléma. *Luk.21,47.

3. Onť bude souditi mezi národy mnohými, a trestati bude národy silně za dlouhé časy. I * skují meče své v motýky, a oštipy své v srpy. Nepozdvihne národ proti národu meče, a nebudou se více učiti boji. *1z.2,4.

4. Ale * seděti bude každý pod vinným kmenem svým, a pod líkovicím svým, a nebude žádného, kdo by přestrašil; nebo ústa o Hospodina zástupů mluví. *1K.4,25. 0z.1,20.

5. Všickni zajisté národové choditi budou jeden každý ve jménu boha svého, ale my choditi budeme ve jménu Hospodina Boha našeho na věky věků.